

Oddělení spirituální péče

Mgr. Rostislav Homola, B.Th.

Dříve, než se zatluče hřebík do desky

Asi je to prokletí... Může to být prokletí?... Nebo karma?... Dá se to zastavit?!... Je možné, aby se to už neopakovalo?... To přece není možné!... Já jsem utekla z domova, protože už se to tam nedalo vydržet a vrhla jsem se do náruče svého „Vysvoboditele“, ale to manželství nebylo úplně šťastné, ale nakonec jsme spolu zůstali, ale podobně mi utekla i moje dcera do náruče „Vysvoboditele“, a to manželství se nakonec rozpadlo a teď utíká moje vnučka taky do náruče svého „Vysvoboditele“. A já se bojím... Bojím! Dá se to zastavit? Dá se z toho vystoupit? Je to osud? Nebo máme vůbec svobodnou vůli?

Kolikrát jsem to už slyšel. Jak takové a podobné vzorce chování a jednání se zopakovaly třeba i ve třech generacích. Máme svobodnou vůli, ale neumíme s ní vždycky dobře naložit. A chybné vzorce, které si neuvědomujeme, můžeme přenášet a přenášíme do další generace. Změnit můžeme to, co si uvědomíme, to, co si přiznáme. Je to pokořující, vím, ale jediné tehdy s tím mohu pracovat, zápasit, prohrávat, ale i vítězit. Vyžaduje to pokoru a zápas, ale je to jediný způsob, jak to neposlat dál. Je to součástí růstu a díky Bohu ještě je pořád víc lidí, kteří chtějí růst, chtějí být lepší, než těch, kteří to už zabalili, rezignovali, nebo těch, kteří u sebe nevidí žádný problém. U takových, kteří u sebe nevidí žádný problém, má většinou problém celé jejich okolí s panem „bezproblémovým.“ A pokud se vrátím k útěku z vlastní rodiny, někdy to skutečně nejde jinak a to je velmi smutné. Vždyť domov by měl být klidný a pokojný přístav pro všechny lodičky, které v něm kotví a které se vrací z rozbouřených vln současného světa. To by měl být ostrov uprostřed moře. Pevná a bezpečná půda pod nohama. Oáza bezpečí, přijetí a pokoje. To je jedna věc, ale druhá věc je, a to už se dostávám k tomu, o čem chci dneska psát, že existují prokazatelně faktory při vstupu do vztahu či manželství, které z pohledu trvanlivosti manželství jsou velmi rizikové. A kdy se tedy vyplatí ještě všechno jednou zvážit.

Jedním z takových faktorů může být, když se partneři spolu setkají nebo uzavřou manželství nedlouho po vážné emocionální ztrátě. Jeden z páru se ocitl v krizi, je psychicky nestabilní, a vytvoří si ke svému „utěšiteli“ zvláštní citovou vazbu, často milostného charakteru. To se může stát velmi brzy po rozchodu nebo rozvodu s předcházejícím partnerem. Kolik takových lidí už jsem měl a vždycky si vzpomenu na prof. Křivohlavého, který nám říkal: „*Tohle nedělá žádný truhlář!*“ A pak nám to vysvětlil: „*Když se dva vezmou, to je, jako byste postupně zatloukli hřebík do dřevěné desky. A pak se něco pokazí... hřebík zrezaví. A mnozí to řeší tak, že hřebík vytáhnou. Rozejdou se, rozvedou se... A v desce zůstane díra, hluboký a bolavý kráter na zraněné duši. A co mnozí lidé dělají? Snaží se to hned něčím – někým zaplnit,*

Oddělení spirituální péče

Mgr. Rostislav Homola, B.Th.

aby ten prostor nebyl tak prázdný. Nebyl tak hluboký, nebyl tak bolavý. Ale tohle nedělá žádný truhlář! Ten, když chce desku znovu použít, tak tu díru musí zacelit. Dá tam dřevěné třísky a zalije to lepidlem. Až to zaschne, zabrousí to, zahladí tak, že tam není vidět žádná „ranka“ a teprve potom desku použije.“ A tak by to měli dělat i lidé, dokud se neuzdraví z předcházející vážné emocionální ztráty, neměli by se vrhat se do dalších „hřebíků.“

Další faktor, proč zvážit vstup do vztahu, vyplývá z úvodu tohoto článku. A tedy, že za cílem uzavření manželství může být touha jedné strany oddělit se od původní rodiny (od rodiny, ve které dotyčný partner vyrůstal). Útěk z tísně původní rodiny nikdy nebyl, není, ani nebude dobrý motiv vstupu do vztahu, natož do manželství.

A protože mí čtenáři jsou lidé vnímaví a moudří, už jenom shrnu a doplním rizikové faktory, kdy se vyplatí ještě jednou vše zvážit, než „zatlučeme hřebík do desky“.

1. Partneři se spolu setkají nebo uzavřou manželství nedlouho po vážné emocionální ztrátě.
2. Cílem uzavření manželství může být touha jedné strany oddělit se od původní rodiny (od rodiny, v níž dotyčný partner vyrůstal).
3. Rodinné zázemí obou stran je zcela odlišné (výchova, hodnoty, víra, společenské postavení, etnická příslušnost, věk...)
4. Jeden nebo oba dva partneři jsou příliš fixováni na svou původní rodinu, nebo u nich naopak vazba na původní rodinu chybí.
5. Muž a žena jsou finančně, fyzicky nebo citově závislí na původní rodině jednoho z nich.
6. Muži i ženě je v době sňatku méně než 20 let, tedy teprve se sami hledají a dosud nenašli v životě své vlastní místo.
7. Partneři spolu před uzavřením manželství chodili méně než 6 měsíců, tedy se pořádně neznají, nebo více než 3 roky, což znamená, že z nějakých důvodů o sobě partneři pochybují.
8. Sňatek se koná bez přítomnosti rodiny a přátel, tedy těch nejbližších, což může mít několik důvodů – buď se partner za toho druhého před svou rodinou stydí, nebo rodina se sňatkem nesouhlasí, nebo...
9. Žena před sňatkem nebo v první roce manželství otěhotní. Protože pořád bude platit, že rodičovství se daleko lépe staví na základech vybudovaného manželství. Tedy napřed hnízdo, potom mláďata.
10. Jeden nebo oba z partnerů o sobě tvrdí, že měli nešťastné dětství či mládí. Pokud si nese s sebou jeden z partnerů zranění, se kterým se nevyrovnal, vzájemný vztah může během

Oddělení spirituální péče

Mgr. Rostislav Homola, B.Th.

určitého období toto zranění zpracovat, jestliže jsou však zraněni oba partneři, může to jejich vztah zničit.

A vím, že se dá někdy psát i na křivých linkách našich životů, a vím, že Bůh může i ze špatných startovních čar nedokonalých a zraněných lidí vymodelovat manželství, které ponese stopy zápasu, ale i vítězství. A přesto přemýšlím, jestli nezačít dělat Kurzy předmanželské přípravy.

Dříve, než se zatluče hřebík do desky.

Rost' a Homola, Oddělení spirituální péče, Nemocnice Písek, a.s.

Písecký svět 18/2021

